

РЕШЕНИЕ

№ 15852

гр. София, 01.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 29.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **1050** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178

Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Х. В. К. от [населено място], срещу МЕДИЦИНСКО УДОСТОВЕРЕНИЕ №218/1 от 15.12.2023г. на Централната експертна лекарска комисия към Медицински институт на Министерството на вътрешните работи (ЦЕЛК).

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваното Медицинско удостоверение на ЦЕЛК, като постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, в противоречие с материалноправните норми и с целта на закона. Поддържа, че решаващият състав на ЦЕЛК неправилно е оценил събраните доказателства и медицински документи свързани с контузията на гръдния му кош, получена на 19.06.2023г. при изпълнение на служебни задължения, вследствие на което е обосновал неправилен извод за вида на настъпилата телесна повреда. Смята, че периодът на трайно затруднение на движението на снагата вследствие на травматичното увреждане, съответства на „средна телесна повреда“ по смисъла на чл.129, ал.2 от Наказателния кодекс (НК). Лично и чрез процесуалния си представител адв. П. Т. моли съда да отмени Медицинско удостоверение №218/1 и по същество на спора да приеме, че вследствие на инцидента от 19.06.2023г. Х. К. е претърпял контузия, представляваща средна телесна повреда по смисъла на НК. Претендира да му бъдат присъдени сторените разноски по водене на делото, съгласно представения списък и доказателства за извършването им.

Ответникът - ЦЕНТРАЛНАТА ЕКСПЕРТНА ЛЕКАРСКА КОМИСИЯ към Медицински институт на Министерството на вътрешните работи (МИ на МВР), оспорва жалбата. В писмено Становище от 06.03.2024г. и чрез процесуалния си представител юрк. М. Т. поддържа, че процесното Медицинско удостоверение е законосъобразно и не са налице сочените основания за неговата отмяна. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение. Евентуално прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение и моли съда да присъди по-нисък размер на разноските в тази част.

Заинтересованата страна - ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма“ на Министерството на вътрешните работи, представлявана от директора, редовно уведомена за образуваното съдебно производство не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и доказателствата събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните, че към релевантния период – м. юни 2023г., Х. К. е бил служител в МВР на длъжност инспектор в Дирекция „Специални операции и борба с тероризма“ към Главна дирекция (ГД) „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма“.

Не е спорно и обстоятелството, че на 19.06.2023г. по време на работа, при провеждане на занятия по полицейска лична защита, жалбоподателят е претърпял злополука при изпълнение на техники в борба – партер, при което е усетил силна болка в областта на ребрата отдясно и дискомфорт при вдишване и издишване. Бил е закаран и прегледан в ортопедичен кабинет в МИ на МВР. Тези факти съдът приема за установени и със събраните писмени доказателства: Ехографско изследване на коремни органи от 19.06.2023г.; Удостоверение с рег. №1984-6085/27.09.2023г.; Декларация за трудова злополука с вх. №740/24.08.2023г.; Протокол за трудова злополука №21-8/02.08.2023г. Вследствие на претърпяната травма на жалбоподателя последователно са били издадени три болнични листа, всеки по 15 дни за периода 20.06.2023г. – 03.08.2023г.

С писмо рег. №484000-4479/03.10.2023г. директорът на ГД „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма“ е сезирал ЦЕЛК с искане да даде заключение за вида на телесната повреда претърпяна от жалбоподателя К., както и за причинната връзка между увреждането и настъпилия вредоносен резултат. Въз основа на това искане ЦЕЛК на МВР в състав: председател д-р Х. – интернист и членове: д-р Т. – невролог, д-р Б. – хирург и д-р Н. – ортопед-травматолог, издава оспорваното Медицинско удостоверение на основание чл.238, ал.3 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР). С оспорвания акт решаващият състав на ЦЕЛК е приел следното: Контузията на гръдния кош е получена при директен удар в твърд предмет. Увреждането, без категорични образни данни за засягане на целостта на костите, мускулите и сухожилията, изграждащи гръдния кош, както и паренхимните органи и магистралните кръвоносни съдове в гръдната клетка, е довело до разстройство на здравето извън случаите на чл.128 и чл.129 НК, което съответства на квалификацията за лека телесна повреда, съгласно текста на чл.130, ал.1 НК.

За изясняване на делото от фактическа страна е приета съдебно-медицинска експертиза (СМЕ). Заключение на вещото лице д-р М. Г. – специалист по съдебна медицина и деонтология, не е оспорено от страните и съдът го кредитира като обективно и компетентно дадено. След анализ на представените и приети по делото

медицински документи (копия) д-р Г. е обосновала заключение, че счупване в хрущялна част на ребро с разместване на парчетата причинява трайно затрудняване на движенията на снагата, за срок по-дълъг от 30 (тридесет) календарни дни, което съответства на правното определение за получена средна телесна повреда по чл.129 НК.

За установяване на спорните факти по делото са приети и не са оспорени относими писмени доказателства, които съдът ще обсъди при формиране на правните изводи: Разпореждане №33429/25.08.2023г. на Териториалното поделение – С. град на Националния осигурителен институт (ТП, НОИ); Резултат от образно изследване от 19.06.2023г., Клиника по образна диагностика към МИ на МВР – лицева рентгенография на гръден кош, коса рентгенография на дясната гръдна половина; Ехографско изследване на коремни органи от 19.06.2023г., Отделение по образна диагностика към МИ на МВР; Сведения с рег. №, № 1984р-3726/22.06.2023г., 1984р-3728/22.06.2023г.; Докладна записка с рег. №1984р-3677/20.06.2023г.; Докладна записка с рег. №1984р-3700/21.06.2023г.; Докладна записка с рег. №1984р-3702/21.06.2023г.; Докладна записка с рег. №1984р-3704/21.06.2023г.; Амбулаторен лист от първично посещение при С. №105/20.06.2023г.; Амбулаторен лист от първично посещение при С. №2138/28.06.2023г.; Амбулаторен лист от първично посещение при С. №2263/17.07.2023г.; Трудов договор №283/01.02.2017г. между МИ на МВР и д-р М. Х. – С.; Трудов договор №287/01.02.2017г. между МИ на МВР и д-р Д. Б.; Заповед №2279/28.06.2023г. за определяне на състав на Териториалната експертна лекарска комисия (ТЕЛК) към МИ на МВР.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване, установен в чл.149, ал.1 АПК срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Жалбоподателят има правен интерес от оспорването, тъй като процесното Медицинско удостоверение засяга негов законен интерес да получи обезщетение по чл.238, ал.1 ЗМВР. Съгласно тази разпоредба на служителите в МВР, претърпели телесна повреда при или по повод изпълнение на служебните си задължения, се изплаща обезщетение в размер 10 месечни възнаграждения при тежка телесна повреда и 6 месечни възнаграждения при средна телесна повреда. Видно от цитираната норма законът не предвижда обезщетение за служители, които при или по повод изпълнение на служебни задължения са получили лека телесна повреда по смисъла на чл.130 НК. Следователно видът на телесната увреда, определен от ЦЕЛК, съгласно чл.238, ал.3 ЗМВР, е от значение за възникване на правото на обезщетение по ал.1, както и за неговия размер.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорвания административен акт на всички основания за законосъобразност съдът достигна до следните изводи:

Процесното Медицинско удостоверение е издадено от компетентен орган в кръга на правомощията му, съгласно чл.238, ал.3 ЗМВР във вр. с чл.49, ал.1 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи (ПУОРОМЕРКМЕ, обн. ДВ,

бр.34/2010г.).

Съгласно чл.50, ал.1 ЗМВР Медицинският институт към МВР е лечебно заведение по чл.5, ал.1 от Закона за лечебните заведения (ЗЛЗ). В ал.2 на чл.60 ЗМВР е установено, че ЦЕЛК е орган на МИ на МВР в случаите когато издава разрешения и дава експертни заключения.

ЗМВР не предвижда специален ред и условия за работата на ЦЕЛК. С изричната норма на чл.5 ПУОРОМЕРКМЕ е предвидено, че устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза към лечебните заведения към МВР се осъществяват по реда на този правилник. От анализа на цитираната норма и доколкото в ПУОРОМЕРКМЕ липсват отделни правила за работа на ЦЕЛК, настоящият състав приема, че по отношение на този орган са съответно приложими разпоредбите, уреждащи дейността на Националната експертна лекарска комисия (НЕЛК) като равни по степен органи на медицинската експертиза.

Според регламента на чл.49, ал.1 ПУОРОМЕРКМЕ (редакцията ДВ, бр.34/2010г.) НЕЛК (респективно ЦЕЛК) се произнася с мотивирано експертно решение, постановено от специализиран състав, определен съобразно водещата диагноза. В процесния случай е безспорно установено със събраните писмени доказателства: Болничен лист №, № E20231781290, E20231781326, E20231781376,

че водещата диагноза на освидетелстваното лице Х. К. е „контузия на гръдния кош”, като видът на получената телесна увреда е травматичен. Следователно компетентен да даде заключение относно здравословното състояние на служителя и вида на телесната повреда е състав по ортопедични болести или състав, който включва поне един ортопед-травматолог със съответната професионална компетентност. Не е спорно по делото, че съставът постановил процесното Медицинско удостоверение е включвал лекар – специалист по ортопедия и травматология (д-р В. Н.). От приетата по делото и неоспорена Заповед №2279/28.06.2023г. на ръководителя на ЦЕЛК е видно, че д-р Н. е част от състава на ЦЕЛК към МИ на МВР.

Оспорваният акт е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна.

Съдът намира обаче, че процесното Медицинско удостоверение е постановено в противоречие с материалноправните норми и с целта на закона.

Определения на видовете телесни повреди са дадени в НК - чл.128, ал.2, чл.129, ал.2 и чл.130, ал.1. Съгласно ал.2 на чл.128 НК телесната повреда е тежка, ако е причинено: продължително разстройство на съзнанието; постоянна слепота с едното или с двете очи; постоянна глухота; загуба на речта; детеродна неспособност; обезобразяване, което причинява завинаги разстройство на речта или на сетивен орган; загуба на единия бъбрек, слезката или на крило на белия дроб; загуба или осакатяване на крак или ръка; постоянно общо разстройство на здравето, опасно за живота. Средна, според определението на чл.129, ал.2 НК, е телесната повреда, ако е причинено: трайно отслабване на зрението или слуха; трайно затрудняване на речта, на движението на крайниците, снагата или врата, на функциите на половите органи без причиняване на детеродна неспособност; счупване на челюст или избиване на зъби, без които се затруднява дъвченето или говоренето; обезобразяване на лицето или на други части от тялото; постоянно разстройство на здравето, неопасно за живота, или разстройство на здравето, временно опасно за живота; наранявания, които проникват в черепната, гръдната и коремната кухина. По аргумент от чл.130, ал.1 НК

разстройството на здравето, извън случаите на чл.128 и чл.129 се квалифицира като лека телесна повреда.

При това, за да е съставомерно от обективна страна процесното травматично увреждане по чл.129, ал.2 НК, следва то да е довело от една страна до затрудняване на движението на снагата и от друга това затрудняване да е трайно. Според указанията, дадени от Пленума на Върховния съд в т.10 от Постановление №3/27.09.1979г. по нак. дело №6/1979г., увреждането на снагата или врата представлява такова затруднение, което засяга двигателната способност на човека и съгласуваното свързване с основните функции на крайниците на тялото. В мотивите ВС е приел, че затруднението може да се изрази в ограничаване движението на завиване на тялото или някои части от него, за наклоняването, за обръщането или завъртането му, както и за настъпването на състояние на неподвижност. Според тълкуванието на ВС трайно е затруднението на движението на снагата всякога при счупване на три или повече ребра без разместване на фрагментите. По аргумент от мотивите на ВС по т.8 в теорията и в съдебната практика се възприема становището, че като "трайно" следва да се разбира един сравнително по-дълъг период на болестно състояние, чиято продължителност трябва да бъде поне около тридесет дни. Терминът "трайно" има предвид само времетраенето, а не и характера на тези увреждания.

В настоящия случай е безспорно установено с приетите писмени доказателства и неоспорена СМЕ, че вследствие претърпяната злополука по време на работа жалбоподателят е получил увреждане на гръдния кош, причиняващо болки при движение и при дълбоко вдишване. Няма спор и по това, че проведените рентгенографско и ултразвуково изследване на гръдния кош не са показали данни за счупени ребра при Х. К.. От друга страна ехографското изследване на коремни органи от 19.06.2023г. е показало наличие на малка овална хипоехогенна зона в областта на ребрената дъга, която според заключението на специалиста по образна диагностика проф. М., може да се свърже с фрактура на ребрен хрущял. Според приетата по делото СМЕ календарната възраст на жалбоподателя К. – 37 години, позволява да се приеме, че в мястото на вътрешната част на десните ребра към гръдната кост, ребрата му са все още хрущялни. В неоспорената СМЕ е обоснован и извод, че описанието на образния диагностик в ехографското изследване от 19.06.2023г. е за разместване в такива счупени хрущялни части на ребрена/ни дъги в дясно, в предната им част, което съответства и на продължителните оплаквания на жалбоподателя за болки при дълбоко вдишване.

Крайният извод на СМЕ, е че счупването в хрущялната част на едно ребро с разместване на парчетата причинява трайно затрудняване на движенията на снагата за срок по дълъг от 30 календарни дни, което съответства на определението за средна телесна повреда, съгласно чл.129, ал.2 НК. Според разясненията на вещото лице, дадени в съдебно заседание на 29.04.2024г., съдебномедицинската практика квалифицира като средна телесна повреда счупено и едно ребро с разместване, тъй като няма как да се адаптират краищата на счупеното ребро. Вещото лице обяснява, че в случая се касае за счупване отпред, като хрущярните части са свързани в една обща линия и не практика не може да се установи еднозначно дали от счупването на едно, две или три ребра се е получила тази деформация отпред, описана в ехографското изследване. Допълва, че и едно разместено ребро причинява затрудняване в движението на снагата за повече от два месеца.

От приетите по делото болнични листове за временна неработоспособност с №, №

E20231781290, E20231781326 и E20231781376, съдът приема за безспорно установено по делото, че затруднението в движението на снагата при жалбоподателя К., вследствие получената травма, е било трайно – за повече от 30 дни, съгласно чл.129, ал.2 НК във вр. с указанията по тълкуването на закона, дадени от Върховния съд в т.8 и т.10 от Постановление №3/1979г.

При това, настоящият решаващ състав приема, че увредата на здравето, получена от жалбоподателя по време на работа на 19.06.2023г., съответства на определението за средна телесна повреда по чл.129, ал.2 НК. Като е стигнал до обратния извод и е квалифицирал причиненото разстройство на здравето като лека телесна повреда, съставът на ЦЕЛК е постановил един незаконосъобразен административен акт, който следва да бъде отменен. Доколкото определянето на вида на телесната повреда е от изключителната компетентност на ЦЕЛК, преписката следва да ѝ бъде изпратена за ново произнасяне и издаване на Медицинско удостоверение на Х. К., в съответствие с указанията, дадени в мотивите на настоящото съдебно Решение.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя следва да бъдат възстановени направените разноски по водене на делото пред настоящата инстанция в размер на 1010 (хиляда и десет) лева – за държавна такса, за СМЕ и за адвокатско възнаграждение, съгласно представения списък и доказателства за извършването им. Установява се от представените доказателства, че заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение за процесуално представителство е в минимален размер, определен съгласно чл.8 от Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. При това неоснователно е искането на ответника съдът да присъди по-нисък размер на разноските в тази част.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 във вр. с чл.173, ал.1 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ МЕДИЦИНСКО УДОСТОВЕРЕНИЕ №218/1 от 15.12.2023г. на Централната експертна лекарска комисия към Медицинския институт на Министерството на вътрешните работи.

ИЗПРАЩА административната преписка на ЦЕНТРАЛНАТА ЕКСПЕРТНА ЛЕКАРСКА КОМИСИЯ към Медицински институт на Министерството на вътрешните работи за ново произнасяне по искане, обективизирано в писмо рег. №484000-4479/03.10.2023г. на директора на Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма“, съобразно мотивите на настоящото Решение, в 7- дневен срок от влизането му в сила.

ОСЪЖДА ЦЕНТРАЛНАТА ЕКСПЕРТНА ЛЕКАРСКА КОМИСИЯ към Медицински институт на Министерството на вътрешните работи, с адрес: 1606 С., [улица], да заплати на Х. В. К., ЕГН [ЕГН], сумата 1010 (хиляда и десет) лева - разноски по адм. дело №1050/2024г.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова